

Sygn. akt I C 1206/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Stawikowska

Protokolant: Anna Łącka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2013 r. we W.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. D.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. D. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 1140,00 złotych (jeden tysiąc sto czterdzieści złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25 czerwca 2009 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego A. D. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 210 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. D. kwoty 1140,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 25.06.2009 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu żądania pozwu strona powodowa podała, że zawarła z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów na okres od dnia 25.06.2008 roku do 24.06.2009 roku. Powyższa umowa została w całości opłacona. Strona powodowa powoływała się na zapisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli z dnia 22.05.2003 roku wskazujące na automatyczne przedłużenia umowy w przypadku braku jej wypowiedzenia, co spowodowało, że umowa z pozwanym została zawarta na kolejne 12 miesięcy a termin płatności składki ubezpieczeniowej przypadał na dzień 24.06.2009 roku.

W dniu 5.07.2012 roku Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę żadaną powództwem oraz kosztami postępowania w wysokości 210 złotych.

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając nakaz zapłaty w całości i wniósł o zasądzenia na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu zarzucił, że pojazd objęty polisą odpowiedzialności cywilnej został sprzedany przez pozwanego w dniu 18.07.2009 roku r. A. R. i zgodnie z obowiązującym art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22.05.2003 roku sprzed zmiany z dnia 19.08.2011 roku za zobowiązania wobec strony powodowej odpowiedzialny jest nabywca samochodu a nie pozwany jako zbywca.

Stanowisko stron w toku procesu nie uległo zmianie.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W dniu 25.06.2008 roku pozwany A. D. zawarł z (...) S.A. z siedziba w W. umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów dotycząca samochodu osobowego R. o nr rej. (...) na okres od 25.06.2008 roku do 25.06.2009 roku, nr polisy (...). W dniu podpisania umowy zapłacono pierwszą ratę składki w wysokości 886 zł, druga rata w wysokości 591 zł miała być płaćta do 24.12.2008 r. Składka została w całości opłaćcona. Pozwany nie wypowiedział umowy z dnia 25.06.2008 roku.

Dowód: bezsporne, nadto umowa ubezpieczenia OC, polisa – k. 28, dowody wpłaćt – k 29,30

W dniu 18.07.2009 r. A. D. sprzedał samochód osobowy R. o nr rej. (...) A. R.. Pozwany nie zawiadomił strony powodowej o sprzedaży pojazdu.

Dowód: umowa kupna sprzedaży z dnia 18.07.2009 r. – k. 18

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasłużywało na uwzględnienie.

Poza sporem między stronami pozostawał stan faktyczny sprawy a mianowicie okoliczność, że stronę powodową łączyła z pozwanym umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarta na okres od 25.06.2008 roku do 25.06.2009 roku, nr polisy (...) oraz fakt opłaćcenia składki. Niesporna była również okoliczność, że w dniu 18.07.2009 r. A. D. sprzedał samochód osobowy R. o nr rej. (...) A. R. i pozwany nie zawiadomił strony powodowej o sprzedaży pojazdu oraz nie wypowiedział umowy zawartej w dniu 24.06.2008 roku. Spór między stronami dotyczył prawa, a szczególności treści art. 31 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152), jego zastosowania.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.p.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłaćcenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Podstawowym zaś obowiązkiem ubezpieczającego jest zapłaćta składki ubezpieczeniowej.

Zgodnie z art. 28 ust. 1. ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) według stanu na dzień 25.06.2009 roku jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy. Zawarcie następnej umowy nie następuje, pomimo braku powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli nie została opłaćcona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy lub w przypadku cofnięcia zakładowi ubezpieczeń zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych albo w przypadku ogłoszenia upadłości zakładu ubezpieczeń, ogłoszenia lub zarządzenia likwidacji zakładu ubezpieczeń albo oddalenia wniosku o ogłoszenie upadłości lub umorzenia postępowania upadłościowego i w tym wypadku odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń kończy się z upływem okresu 12 miesięcy (ust.3). Poza sporem pozostawał fakt, że pozwany nie wypowiedział umowy ubezpieczenia zawartej w dniu 25.06.2008 roku, tym samym na mocy wskazanego przepisu została ona skutecznie zawarta na okres kolejnych 12 miesięcy.

Zgodnie z art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152) według stanu na dzień 25.06.2009 roku, w razie zbycia pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na nabywcę pojazdu przechodzą prawa i obowiązki zbywcy wynikające z tej umowy. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba że nabywca wypowie ją przed upływem 30 dni od dnia nabycia pojazdu mechanicznego. W przypadku wypowiedzenia umowy,

rozwiązuje się ona z upływem 30 dni następujących po dniu nabycia pojazdu mechanicznego. Przepisy art. 28 ustawy stosuje się odpowiednio.

Stosownie do treści art. 32 § 1 wyżej powołanej ustawy według stanu na dzień 25.06.2009 roku, zbywca pojazdu mechanicznego jest obowiązany do przekazania nabywcy dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia zakładu ubezpieczeń, w terminie 30 dni od dnia zbycia pojazdu mechanicznego, o fakcie zbycia tego pojazdu i o danych osobowych nabywcy. Zbywca pojazdu mechanicznego ponosi wraz z nabywcą odpowiedzialność solidarną wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki ubezpieczeniowej należnej zakładowi ubezpieczeń za okres do dnia powiadomienia zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1. (ust.3). Z powyższego wynika, że w interesie zbywcy jest jak najszybsze powiadomienie zakładu ubezpieczeń o przeniesieniu posiadania na nabywcę. Wyznacza ono okres, w którym odpowiedzialność z tytułu zapłaty składki ubezpieczeniowej ciąży na zbywcy i nabywcy solidarnie.

Zgodnie z art. 366 k.c. kilku dłużników może być zobowiązanych w ten sposób, że wierzyciel może żądać całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna, a zaspokojenie wierzyciela przez któregokolwiek z dłużników zwalnia pozostałych (solidarność dłużników). Aż do zupełnego zaspokojenia wierzyciela wszyscy dłużnicy solidarni pozostają zobowiązani.

W sytuacji gdy odpowiedzialność z tytułu zapłaty składki ubezpieczeniowej ponoszą solidarnie zbywca i nabywca przedmiotu ubezpieczenia to zakład ubezpieczeń jako wierzyciel decyduje, od którego dłużnika żąda spełnienia świadczenia. Pozwany nie wykazał, że powiadomił, w ustawowym terminie, na piśmie zakładu ubezpieczeń o fakcie przeniesienia prawa własności pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Wskazana w tym przepisie ogólna zasada rozkładu ciężaru dowodu jest regułą w znaczeniu materialnym wskazującą, kto poniesie skutki nieudowodnienia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, (tak Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 17 lutego 2006 r., V CSK 129/05, Lex nr 200947). Z art. 6 k.c. płynie generalny wniosek, że prawa podmiotowe mogą być skutecznie dochodzone o tyle, o ile strona jest w stanie przekonać sąd co do faktów, z których wyprowadza korzystne dla siebie twierdzenia. Sąd powinien przyjąć za prawdziwe fakty udowodnione przez stronę obciążoną dowodem i pominąć te, których nie wykazała w sposób przekonujący. Zmiana przepisów postępowania cywilnego dokonana ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 43, poz. 189) wprowadziła w procesie cywilnym dominację zasady kontradiktoryjności, usuwając zasadę odpowiedzialności sądu za rezultat postępowania dowodowego. Dysponentami postępowania cywilnego są strony. Stosownie do przepisu art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Przepis ten wskazuje kto ponosi ciężar dowodu w znaczeniu formalnym tzn. kto powinien przedstawiać dowody. W ocenie Sądu stanowisko pozwanego co do skutków zapisów cytowanej ustawy jest błędne, a pozwany nie wykazał innymi dowodami, że jest zwolniony z odpowiedzialności za zobowiązanie wobec strony powodowej.

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona należą się odsetki ustawowe, jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Zgodnie z art. 813 § 2 kc jeżeli nie umówiona się inaczej składka powinna być zapłacona jednocześnie z zawarciem umowy, tym samym obowiązek zapłaty za składkę powstał w dniu 25 czerwca 2009 roku.

Orzeczenie o kosztach procesu Sąd wydał na podstawie przepisu art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty poniesione przez stronę powodową, których zwrot obciąża pozwaną składają się kwota 30

zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 180 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego ustalona na podstawie § 6 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu z dnia 28 września 2002 r. - Dz. U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.

Z/

1. odnotować;
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanej;
3. odpis wyroku doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej;
4. kal. 14 dni.